

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

12. svibnja 2022.*

Sadržaj

Pravni okvir	3
Pravo Svjetske trgovinske organizacije	3
Pravo Unije	4
Okolnosti spora	6
Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda	8
Zahtjevi stranaka pred Sudom	9
O žalbi	10
Prvi žalbeni razlog	10
Argumentacija stranaka	10
Ocjena Suda	11
Drugi žalbeni razlog	14
Argumentacija stranaka	14
Ocjena Suda	16
Treći žalbeni razlog	17
Argumentacija stranaka	17
Ocjena Suda	18
O protužalbi	21
Prvi protužalbeni razlog	21

* Jezik postupka: engleski

Argumentacija stranaka	21
Ocjena Suda	22
Drugi protužalbeni razlog	24
Argumentacija stranaka	24
Ocjena Suda	24
Troškovi	25

„Žalba – Damping – Provedbena uredba (EU) 2017/763 – Uvozi određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje – Konačna antidampinška pristojba – Uredba (EU) 2016/1036 – Članci 6., 16. i 18. – Dokaz – Informacije podnesene izvan odgovora na upitnik o antidampingu – Ponderiranje prodaja koje utječe na izračun dampinga – Članak 2. stavci 1. i 3. – Izračun uobičajene vrijednosti – Hijerarhija metodologija izračuna – Članak 3. stavci 2. i 3. – Šteta – Izračun marže sniženja cijena – Protužalba – Članak 2. stavak 11. – Stvarna razina dampinga – Članak 18. – Izuzeće od odgovaranja na antidampinški upitnik – Nepostojanje nesuradnje”

U predmetu C-260/20 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 11. lipnja 2020.,

Europska komisija, koju su zastupali J.-F. Brakeland i A. Demeneix, a zatim J.-F. Brakeland i G. Luengo, u svojstvu agenata,

tužitelj,

a druge stranke postupka su:

Hansol Paper Co. Ltd, sa sjedištem u Seulu (Južna Koreja), koji zastupaju J.-F. Bellis, B. Servais i V. Crochet, odvjetnici,

tužitelj u prvostupanjskom postupku,

European Thermal Paper Association (ETPA), sa sjedištem u Zürichu (Švicarska), koji zastupaju H. Hobbelen, B. Vleeshouwers i K. Huyghebaert, *advocaten*, i J. Rivas, *abogado*,

intervenijent u prvostupanjskom postupku,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: A. Prechal (izvjestiteljica), predsjednica vijeća, J. Passer, F. Biltgen, N. Wahl i M. L. Arastey Sahún, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Pikamäe,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 13. siječnja 2022.,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Svojom žalbom Europska komisija zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 2. travnja 2020., Hansol Paper/Komisija (T-383/17, neobjavljena, u daljnjem tekstu: pobijana presuda, EU:T:2020:139), kojom je taj sud poništio Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2017/763 od 2. svibnja 2017. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenog laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje (SL 2017., L 114, str. 3., u daljnjem tekstu: sporna uredba), u dijelu u kojem se ta uredba odnosila na proizvode koje proizvodi društvo Hansol Paper Co. Ltd (u daljnjem tekstu: društvo Hansol).
- 2 Svojom protužalbom udruženje European Thermal Paper Association (ETPA) zahtijeva ukidanje pobijane presude.

Pravni okvir

Pravo Svjetske trgovinske organizacije

- 3 Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju, u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.) Vijeće Europske unije potvrdilo je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), potpisan u Marakešu 15. travnja 1994., te sporazume sadržane u prilogima 1., 2. i 3. tom sporazumu, među kojima je i Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu).

- 4 Člankom 2. Sporazuma o antidampingu, naslovljenim „Utvrđivanje dampainga“, propisuje se:

„2.1. Za potrebe ovog Sporazuma smatra se da je proizvod predmet dampainga, odnosno da je uveden na tržište druge zemlje po cijeni nižoj od njene normalne vrijednosti, ako je izvozna cijena proizvoda koji se izvozi iz jedne zemlje u drugu niža od usporedive cijene, koja se postiže pod uobičajenim trgovačkim uvjetima, istovrsnog proizvoda koji je namijenjen za potrošnju u zemlji izvoznici.

2.2. U slučaju kada nema prodaje istovrsnog proizvoda pod uobičajenim trgovačkim uvjetima na domaćem tržištu zemlje izvoznice ili kada, zbog posebnog stanja na tržištu ili malog obujma prodaje na domaćem tržištu zemlje izvoznice [...] takva prodaja ne dopušta pravilnu usporedbu, dampinška marža će se odrediti usporedbom s usporedivom cijenom istovrsnog proizvoda koji se izvozi u odgovarajuću treću zemlju, pod uvjetom da je cijena reprezentativna, ili s troškom proizvodnje u zemlji podrijetla uvećanim za razuman iznos za administrativne troškove, troškove prodaje, opće troškove i dobit.

[...]

Pravo Unije

- 5 Člankom 1. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21., u daljnjem tekstu: Osnovna uredba) određuje se:

„1. Antidampinška pristojba može se primijeniti na svaki proizvod po dampinškim cijenama, a puštanje kojeg u slobodan promet u Uniji nanosi štetu.

2. Smatra se da je proizvod po dampinškim cijenama ako njegova izvozna cijena u Uniju iznosi manje od usporedive cijene za [istovrstan] proizvod određene u zemlji izvoznici u uobičajenom tijeku trgovine.

[...]

- 6 Člankom 2. te uredbe, naslovljenim „Utvrdjivanje dampinga“, propisuje se:

„1. Uobičajena vrijednost obično se temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici.

Međutim, ako izvoznik u zemlji izvoznici ne proizvodi ili ne prodaje [istovrstan] proizvod, uobičajena vrijednost može se utvrditi na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača.

[...]

2. Prodaje [istovrsnog] proizvoda za domaću potrošnju obično služe za određivanje uobičajene vrijednosti ako takve prodaje predstavljaju 5 % ili više obujma prodaje dotičnog proizvoda u Uniji. Međutim, može se koristiti i manji obujam prodaje ako se, na primjer, naplaćene cijene smatraju reprezentativnima za dotično tržište.

3. Ako se [istovrstan] proizvod ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako, zbog posebne situacije na tržištu, prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu, uobičajena vrijednost [istovrsnog] proizvoda izračunava se na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla na koji se nadodaje razuman iznos troškova prodaje, općih i administrativnih troškova i iznos dobiti, odnosno na temelju izvoznih cijena u odgovarajuću treću zemlju, u uobičajenom tijeku trgovine, pod uvjetom da su te cijene reprezentativne.

[...]

9. U slučaju da izvozna cijena ne postoji ili da se čini nepouzdana zbog povezanog odnosa ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke, izvoznju je cijenu moguće izračunati na temelju cijene po kojoj se uvezeni proizvodi prvi put prodaju nezavisnom kupcu odnosno, ako se ne preprodaju nezavisnom kupcu ili ako se ne preprodaju u stanju u kojem su uvezeni, na nekoj drugoj razumnoj osnovi.

[...]

11. Ovisno o odgovarajućim odredbama o primjerenosti usporedbi cijena, postojanje dampinških marži dok traje ispitni postupak uobičajeno se utvrđuje na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena svih izvoznih transakcija u Uniji, odnosno usporedbom pojedinačnih uobičajenih vrijednosti i pojedinačnih izvoznih cijena u Uniju za svaku pojedinu transakciju. Međutim, uobičajena vrijednost utvrđena na temelju ponderiranog prosjeka može se uspoređivati s cijenama svih pojedinačnih izvoznih transakcija u Uniju ako postoji struktura izvoznih cijena koja znatno odstupa za različite kupce, regije ili razdoblja, kao i ako metode navedene u prvoj rečenici ovog stavka ne bi u potpunosti odrazile razinu primijenjenog dampinga. Ovaj stavak ne isključuje korištenje uzoraka u skladu s člankom 17.”

7 Članak 3. navedene uredbe, naslovljen „Utvrđivanje štete”, glasi:

„1. Sukladno ovoj Uredbi, izraz ‚šteta’, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna [znatna] šteta industriji Unije, prijetnja materijalne [znatne] štete industriji Unije ili materijalno [znatno] zaostajanje u razvoju industrije, te se tumači sukladno odredbama ovog članka.

2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene [istovrsnih] proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedičn[og] utjecaj[a] dampinškog uvoza na industriju Unije.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim [uvozom] došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom [istovrsnog] proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.”

8 Člankom 6. iste uredbe, naslovljenim „Ispitni postupak”, određuje se:

„1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Unije. Ispitni postupak ujedno pokriva i damping i štetu, a oboje se ispituje istodobno.

Za potrebe reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje, a koje kad se radi o dampingu uobičajeno pokriva ispitno razdoblje ne kraće od šest mjeseci [neposredno prije pokretanja] ispitnog postupka.

[...]

2. Strankama, koje prime upitnik koji se koristi u antidampinškom ispitnom postupku, daje se najmanje 30 dana za odgovor. [...]

[...]

8. Osim u slučajevima iz članka 18., u mjeri u kojoj je moguće, ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi u mjeri u kojoj je moguće.

[...]"

9 Člankom 16. Osnovne uredbe, naslovljenim „Posjeti radi provjere”, propisuje se:

„1. Ako smatra prikladnim, Komisija ide u posjete kako bi pregledala evidencije uvoznika, izvoznika, trgovaca, zastupnika, [proizvođača,] trgovinskih udruženja i organizacija, kako bi provjerila dostavljene podatke o dampusu i šteti. U slučaju izostanka točnog i pravodobnog odgovora Komisija može odabrati da neće obaviti posjet radi provjere.

[...]"

10 Člankom 18. te uredbe, naslovljenim „Nesuradnja”, određuje se:

„1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se zanemaruju, a mogu se koristiti raspoloživi podaci.

Zainteresiranim strankama trebaju biti jasne posljedice nesuradnje.

[...]

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima, oni se ipak ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

[...]"

Okolnosti spora

11 Okolnosti spora navedene su u točkama 1. do 22. pobijane presude i mogu se sažeti na sljedeći način.

12 Hansol je društvo sa sjedištem u Južnoj Koreji koje proizvodi i izvozi lagane termalne papire, osobito u Europsku uniju.

13 Nakon zahtjeva udruženja ETPA, neprofitne organizacije koja zastupa interese europskih proizvođača laganih termalnih papira, Komisija je 18. veljače 2016. pokrenula antidampinški ispitni postupak u pogledu uvoza laganog termalnog papira težine 65 g/m² ili manje, u svitcima širine od 20 cm ili više, težine svitka (uključujući papir) 50 kg ili više i promjera svitka (uključujući papir) od 40 cm ili više (u daljnjem tekstu: veliki svitci), s temeljnim premazom ili bez njega na jednoj strani ili na obje strane, premazanog toplinski osjetljivom tvari (mješavina

bojila i razvijača koja reagira i stvara sliku prilikom primjene topline) na jednoj strani ili na obje strane te sa zaštitnim premazom na gornjoj strani ili bez njega, podrijetlom iz Južne Koreje i razvrstanog u četiri zasebne oznake KN (u daljnjem tekstu: predmetni proizvod).

- 14 Tijekom razdoblja ispitnog postupka od 1. siječnja 2015. do 31. prosinca 2015., društvo Hansol prodavalo je u Uniji predmetni proizvod nezavisnim kupcima, kao i jednom povezanom trgovcu, društvu Hansol Europe BV, te četverima povezanim prerađivačima, odnosno društvima Schades Ltd, Schades Nordic A/S, Heipa technische Papiere GmbH (u daljnjem tekstu: društvo Heipa) i R+S Group GmbH (u daljnjem tekstu: društvo R+S). Ti su se prerađivači bavili, među ostalim, preradom predmetnog proizvoda u male svitke, koji su se u Uniji prodavali nezavisnim ili povezanim kupcima.
- 15 Drugi južnokorejski proizvođač izvoznik, društvo Hansol Artone Co. Ltd (u daljnjem tekstu: društvo Artone), koji je bio povezan s tužiteljem, surađivao je u antidampinškom ispitnom postupku.
- 16 Nakon što je društvo Hansol primilo antidampinški upitnik namijenjen proizvođačima izvoznicima predmetnog proizvoda, ono je 19. veljače 2016. zatražilo da se društva Schades Nordic, Heipa i R+S izuzmu od obveze ispunjavanja tog upitnika, s obzirom na to da ona nisu prodavala taj proizvod nezavisnim kupcima u Uniji ili su to činila u ograničenom opsegu.
- 17 Komisija je 23. veljače 2016. prihvatila taj zahtjev, pri čemu je zadržala pravo da uputi daljnje zahtjeve za podacima ili za dostavu informacija.
- 18 Nakon što je Komisija razmotrila određene informacije koje je dostavilo društvo Hansol, ona je 7. ožujka 2016. odlučila da društva Schades Nordic, Heipa i R+S trebaju odgovoriti na određene dijelove antidampinškog upitnika.
- 19 Nakon što je Komisija posjetila prostore društva Schades, ona je 21. ožujka 2016. obavijestila društvo Hansol da su ubuduće zahtjevi za pružanje informacija od 7. ožujka 2016. ograničeni na društvo Schades.
- 20 Komisija je 15. travnja 2016. potvrdila primitak odgovora društava Hansol, Artone, Hansol Europe i Schades na antidampinške upitnike. U razdoblju od 15. lipnja do 26. kolovoza 2016. Komisija je obavila posjete radi provjere u prostorima tih društava.
- 21 Komisija je 16. studenoga 2016. donijela Provedbenu uredbu Komisije (EU) 2016/2005 o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz laganog termalnog papira podrijetlom iz Republike Koreje (SL 2016., L 310, str. 1.).
- 22 Između 17. studenoga 2016. i 23. ožujka 2017. društvo Hansol podnijelo je svoja očitovanja na informativne dokumente u kojima su bili navedeni Komisijini privremeni i konačni zaključci.
- 23 Komisija je 2. svibnja 2017. donijela spornu uredbu kojom se propisuje konačna antidampinška pristojba na uvoze predmetnog proizvoda, u obliku fiksnog iznosa od 104,46 eura po toni neto.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 24 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 20. lipnja 2017. društvo Hansol pokrenulo je postupak za poništenje sporne uredbe.
- 25 U prilog svojoj tužbi društvo Hansol istaknulo je pet tužbenih razloga. Za ocjenu razloga iznesenih u žalbi i protužalbi relevantni su samo prvi prigovor drugog dijela prvog tužbenog razloga, prvi dio drugog tužbenog razloga, četvrti tužbeni razlog te drugi i treći dio petog tužbenog razloga.
- 26 Rješenjem od 27. studenoga 2017. predsjednik sedmog vijeća Općeg suda odobrio je intervenciju udruženja ETPA u potporu Komisijinu zahtjevu.
- 27 Opći sud pobijanom je presudom poništio spornu uredbu. U okviru drugog dijela prvog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe, društvo Hansol osporavalo je izračun dampinške marže predmetnog proizvoda. Ono je u biti tvrdilo da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom ponderiranja prodaja u Uniji nezavisnim kupcima u odnosu na prodaje povezanim prerađivačima, pri čemu je za prvonavedene prodaje bilo procijenjeno da iznose od 15 % do 25 % ukupnih prodaja odnosno za drugonavedene između 75 % i 85 % ukupnih prodaja. Komisija nije uzela u obzir količine koje je društvo Schades Nordic prodalo nezavisnim kupcima.
- 28 Zbog razloga navedenih u točkama 84. do 87. i 92. pobijane presude, Opći sud je utvrdio postojanje navedene pogreške u ponderiranju. Budući da Komisijini izračuni nisu odražavali stvarnu razinu dampaing koji je primjenjivalo društvo Hansol, Opći sud ocijenio je da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe.
- 29 U okviru prvog dijela drugog tužbenog razloga društvo Hansol tvrdilo je da je zbog te pogreške u ponderiranju konačna antidampinška pristojba od 104,46 eura po toni neto, koju je Komisija propisala u spornoj uredbi, odražavala višu razinu dampaing od one utvrđene tijekom ispitnog postupka. U točkama 100. do 106. pobijane presude Opći sud prihvatio je taj dio tužbenog razloga jer je konačna pristojba bila određena na temelju prethodno utvrđene pogreške u ponderiranju.
- 30 Četvrti tužbeni razlog temeljio se na povredi članka 2. stavka 1. Osnovne uredbe. Društvo Hansol tvrdilo je da je Komisija pogrešno izračunala uobičajenu vrijednost iz članka 2. stavka 3. te uredbe. U točkama 152. do 158. pobijane presude Opći sud prihvatio je taj tužbeni razlog. Opći sud je u biti utvrdio da je Komisija, unatoč činjenici da društvo Artone nije prodavalo dvije vrste proizvoda na svojem domaćem tržištu i činjenici da je ta institucija potvrdila da su za jednu od tih vrsta proizvoda bile reprezentativne domaće prodaje društva Hansol, odlučila za te dvije vrste proizvoda izračunati uobičajenu vrijednost primjenom članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe. Opći sud je smatrao da je takvo određivanje uobičajene vrijednosti u odnosu na društvo Artone bilo protivno članku 2. stavku 1. Osnovne uredbe kojim se propisuje da se, ako izvoznik ne prodaje istovrstan proizvod, uobičajena vrijednost utvrđuje na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača, a ne na temelju troškova proizvodnje dotičnog društva. Opći sud odbio je Komisijine argumente koji su se temeljili na okolnostima prema kojima su se strukture troškova ili prodajnih cijena znatno razlikovale između društava Hansol i Artone jer nisu bile dio odstupanja od metodologije utvrđivanja uobičajene vrijednosti ovisno o stvarnim cijenama. Opći sud je stoga zaključio da je Komisija prilikom utvrđivanja uobičajene vrijednosti u pogledu društva Artone povrijedila članak 2. stavak 1. Osnovne uredbe.

- 31 Drugim dijelom petog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 3. stavaka 1. do 3. i 5. do 8. Osnovne uredbe, sudske prakse sudova Unije, odluka WTO-a, Komisijine ranije prakse odlučivanja te načela primjerene usporedbe i jednakog postupanja, društvo Hansol osporavalo je utvrđivanje marže štete. Društvo Hansol prigovaralo je Komisiji, među ostalim, da je procijenila štetu primjenjujući po analogiji članak 2. stavak 9. Osnovne uredbe i umjetno izračunala izvoznu cijenu za velike svitke, umjesto da je preuzela konačne cijene tih svitaka, koje su se stvarno primjenjivale prilikom prodaje nezavisnim kupcima.
- 32 U točkama 197. do 205. pobijane presude Opći sud je utvrdio postojanje pogreške koja utječe na izračun marže štete te je prihvatio drugi dio petog tužbenog razloga. On je u biti smatrao da je Komisija počinila pogrešku kada je postojanje štete ocijenila na način da je izvoznu cijenu predmetnog proizvoda, koji je društvo Schades ponovno prodavalo nezavisnim kupcima, izračunala na način da je, među ostalim, odbila troškove prodaje, administrativne troškove i druge opće troškove (u daljnjem tekstu: troškovi POA) i profitnu maržu, kako bi došla do te hipotetske cijene troška, osiguranja i vozarine (u daljnjem tekstu: cijena TOV) na granici Unije, umjesto da je upotrijebila stvarno naplaćene prodajne cijene nakon tih ponovnih prodaja i odbila samo troškove nastale radi prodaje. Opći sud je smatrao da se ponovne prodaje predmetnog proizvoda, od strane društva Schades nezavisnim kupcima, nisu odnosile na prodaju malih svitaka, nego na sam predmetni proizvod. Opći sud je iz toga zaključio da je taj proizvod konkurirao istovrsnom proizvodu industrije Unije i da je nanio štetu toj industriji tako da se „referentna vrijednost” koju valja uzeti u obzir za izračun štete nije nalazila na razini granice Unije, nego na razini nezavisnih kupaca društva Schades.
- 33 Naposljetku, u okviru trećeg dijela petog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 3. stavaka 2., 3. i 6. Osnovne uredbe, društvo Hansol smatralo je da su pogreške istaknute u drugom dijelu tog tužbenog razloga i u drugom dijelu prvog tužbenog razloga također narušavale izračun marža sniženja cijena i indikativnih cijena.
- 34 U točkama 208. do 213. pobijane presude Opći sud smatrao je da je pogreška u ponderiranju utjecala i na izračun sniženja cijena jer je Komisija upotrijebila to isto ponderiranje za potonji izračun. Opći sud odlučio je prihvatiti treći dio petog tužbenog razloga, s obzirom na to da nije mogao isključiti da ta pogreška, zajedno s pogreškom koja je počinjena prilikom izračuna marže štete, utječe i na analizu sniženja cijena i na ispitivanje učinka dampinškog uvoza na istovrsne proizvode industrije Unije.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

- 35 Svojom žalbom Komisija od Suda zahtijeva da:
- ukine pobijanu presudu, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži društvu Hansol snošenje troškova, i
  - podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje i naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.
- 36 Udruženje ETPA ističe iste zahtjeve kao i Komisija.

37 Društvo Hansol od Suda zahtijeva da:

- odbije žalbu,
- naloži Komisiji snošenje troškova žalbenog postupka,
- naloži udruženju ETPA snošenje troškova žalbenog postupka.

38 Udruženje ETPA svojom protužalbom od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu, odbije tužbu u prvostupanjskom postupku i naloži društvu Hansol snošenje troškova,
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno suđenje i naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

39 Društvo Hansol od Suda zahtijeva da:

- odbije protužalbu i
- naloži udruženju ETPA snošenje troškova.

O žalbi

40 U prilog svojoj žalbi Komisija, koju podupire udruženje ETPA, ističe tri žalbena razloga. Prvi žalbeni razlog temelji se na iskrivljavanju dokaza i pogrešnom tumačenju pravnog okvira primjenjivog na podatke na koje se Komisija mogla osloniti kako bi izračunala izvoznju cijenu. Drugi žalbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju članka 2. stavaka 1. i 3. Osnovne uredbe radi utvrđivanja uobičajene vrijednosti u slučaju nepostojanja prodaja na domaćem tržištu. Treći žalbeni razlog temelji se na pogrešnom tumačenju članka 3. Osnovne uredbe prilikom utvrđivanja marže sniženja cijena u slučaju izvoza u Uniju posredstvom povezanih subjekata.

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

41 Komisija tvrdi da je Opći sud u točkama 84. do 87., 92. i 100. do 106. pobijane presude pogrešno ocijenio dokaze potrebne za izračun izvozne cijene u skladu s člankom 2. stavkom 9. Osnovne uredbe.

42 Komisija kao glavno smatra da je Opći sud iskrivio dokaze time što je u točkama 85. i 86. pobijane presude smatrao da iz dokaza podnesenih tijekom upravnog postupka proizlazi da je barem još jedan drugi povezani prerađivač, odnosno društvo Schades Nordic, ponovno prodavao određenu količinu predmetnog proizvoda, kupljenog od društva Hansol. Naime, Komisija navodi da društvo Schades Nordic nije ni odgovorilo na antidampinški upitnik niti je bilo predmet posjeta radi provjere tijekom tog postupka, tako da se ne može smatrati da su dokazi koji se odnose na prodaje tog društva bili podneseni tijekom navedenog postupka.

- 43 Podredno, Komisija tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio pravila koja se primjenjuju u području dokazivanja. Usto, Opći je sud nezakonito svojom ocjenom zamijenio Komisijinu ocjenu.
- 44 Kao prvo, Komisija smatra da joj je Opći sud, time što je presudio da je trebala uzeti u obzir podatke društva Schades Nordic, naložio da uzme u obzir podatke koji ne proizlaze iz postupka prikupljanja i provjere organiziranog u skladu s Osnovnom uredbom. Komisija smatra da je ona, kako bi došla do objektivnih i preciznih utvrđenja, morala u određenom roku prikupiti podatke društava podvrgnutih ispitnom postupku putem odgovora na antidampinške upitnike, čija se istinitost, zatim, provjeravala. Osnovnoj uredbi i pravu WTO-a protivno je to da je ona obvezna uzeti u obzir podatke koje zainteresirana stranka nije dostavila kao odgovor na antidampinški upitnik i koji nisu provjereni. Ta se razmatranja tim više primjenjuju u ovom slučaju s obzirom na to da podaci društva Schades Nordic, o kojima je Komisija bila obaviještena u okviru zahtjeva za neotkrivanje, nisu bili dio spisa istrage koji je bio dostupan drugim zainteresiranim strankama.
- 45 Kao drugo, Komisija smatra da je obrazloženje Općeg suda proturječno. Opći sud je smatrao da su prodaje društva Schades bile reprezentativne za prodaje svim povezanim prerađivačima te je ocijenio da je Komisija trebala uzeti u obzir pojedinačne podatke povezanih prerađivača. Budući da pobijana presuda ne sadržava nijedno utvrđenje o nevaljanosti Komisijine ocjene prema kojoj su podaci društva Schades bili reprezentativni za prodaje drugim trima povezanim prerađivačima radi izračuna izvozne cijene na temelju članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava obvezujući Komisiju da se osloni na podatke koji nisu bile provjereni, s obzirom na to da ih nije dostavilo društvo Schades Nordic.
- 46 Društvo Hansol smatra da prvi žalbeni razlog treba odbaciti kao očito nedopušten ili, podredno, odbiti kao očito neosnovan.

Ocjena Suda

- 47 Što se tiče prigovora kojim Komisija tvrdi da je Opći sud svoj zaključak utemeljio na pogrešnom tumačenju mjerodavnih pravila u području dokazivanja, valja podsjetiti na to da je primjenom Osnovne uredbe na Komisiji da kao tijelo nadležno za provođenje ispitnog postupka utvrdi postojanje dampainga, štete i uzročne veze između dampainskog uvoza i štete. Ti se elementi moraju objektivno utvrditi nakon pouzdanog ispitnog postupka. Međutim, nijednom odredbom te uredbe ne dodjeljuje se Komisiji ovlast prisiljavanja zainteresiranih stranaka na sudjelovanje u ispitnom postupku ili na podnošenje podataka (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (Kina), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 54.).
- 48 Kao što to proizlazi iz zajedničkog tumačenja članka 6., 16. i 18. Osnovne uredbe, kada Komisija istražuje o postojanju dampainga i štete, ona ponajprije mora težiti na dobivanju relevantnih podataka na temelju dobrovoljne suradnje zainteresiranih stranaka. U tu svrhu ona na temelju članka 6. stavka 2. te uredbe tim strankama upućuje antidampinške upitnike. Odgovori na te upitnike za Komisiju su važan izvor podataka. U skladu s člankom 6. stavkom 8. navedene uredbe, prije nego što Komisija utemelji svoje zaključke na tako dostavljenim podacima, ona ispituje njihovu točnost u mjeri u kojoj je moguće. Kako bi ispunila tu obvezu, ona ima mogućnost provesti posjete radi provjere u skladu s člankom 16. iste uredbe.
- 49 Iz toga slijedi da u slučaju dobrovoljne suradnje zainteresiranih stranaka antidampinški upitnici predstavljaju privilegirani instrument Komisije za vođenje njezinih antidampinških ispitnih postupaka. Komisija može primjenom članka 18. Osnovne uredbe donijeti svoje zaključke na

temelju raspoloživih podataka samo ako zainteresirana stranka odbijanjem pristupa potrebnim informacijama, njihovim nepružanjem u predviđenim rokovima ili znatnim ometanjem ispitnog postupka ne surađuje u antidampinškom ispitnom postupku.

- 50 Međutim, iz teksta odredbi Osnovne uredbe ne proizlazi da je Komisija, u slučaju kada zainteresirana stranka surađuje u ispitnom postupku i dostavi podatke izvan odgovora na antidampinški upitnik, dužna zanemariti te podatke. Takvo bi tumačenje tih odredbi usto bilo protivno Komisijinoj obvezi da sa svom zahtijevanom pažnjom ispita sve informacije kojima raspolaže (vidjeti u tom smislu presudu od 22. ožujka 2012., GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 32. i 36.) kao i cilju Osnovne uredbe da se na objektivan način utvrdi postojanje dampainga i štete radi uvođenja prilagođenih antidampinških pristojbi.
- 51 Stoga, Komisija ne može tijekom antidampinškog postupka isključiti podatke koje je pružila zainteresirana stranka koja surađuje samo zato što su oni podneseni izvan odgovora na antidampinški upitnik.
- 52 U ovom slučaju iz činjeničnih utvrđenja Općeg suda u točki 85. pobijane presude proizlazi da je društvo Hansol surađivalo u ispitnom postupku te je Komisiji dostavilo podatke o ponovnoj prodaji predmetnog proizvoda, koju je provodilo društvo Schades Nordic.
- 53 S obzirom na razmatranja navedena u točkama 50. i 51. ove presude, činjenica da je društvo Hansol izvan antidampinškog upitnika pružilo podatke o ponovnoj prodaji predmetnog proizvoda, koju je provodilo društvo Schades Nordic, ne može osloboditi Komisiju obveze da ocijeni njihovu relevantnost i da ih provjeri.
- 54 Isto tako, činjenica da su određene zainteresirane stranke izuzete od obveze odgovaranja na antidampinški upitnik ne oslobađa Komisiju ocjene i provjere podataka koje je primila izvan okvira odgovora na taj upitnik jer Komisija odobrenjem tih izuzeća nije oslobođena svoje odgovornosti da s dužnom pažnjom vodi ispitni postupak.
- 55 Suprotno onomu što tvrdi Komisija, tim se tumačenjem ne može ugroziti nepristranost ispitnog postupka s osnove da predmetni podaci nisu bili prosljeđeni svim drugim zainteresiranim strankama kako bi se zajamčila njihova postupovna prava. Naime, Komisija ne može opravdati vlastiti nedostatak dužne pažnje prilikom uzimanja u obzir relevantnih podataka pozivajući se na opasnost od povrede postupovnih prava drugih zainteresiranih stranaka, koje je bila dužna zajamčiti tijekom postupka koji je doveo do donošenja sporne uredbe.
- 56 Naposljetku, što se tiče prigovora prema kojima je Opći sud iskrivio dokaze i vlastitom ocjenom nezakonito zamijenio ocjenu Komisije, smatrajući da su podaci o ponovnim prodajama društva Schades Nordic bili relevantni dokazi iako ih Komisija nije provjerila, valja istaknuti sljedeće.
- 57 Nadzor nad zakonitošću uspostavljen člankom 263. UFEU-a podrazumijeva da Opći sud provodi nadzor pravnih i činjeničnih argumenata koje je tužitelj istaknuo protiv pobijanog akta i da ima ovlast ocijeniti dokaze i poništiti navedeni akt (vidjeti u tom smislu presudu od 10. srpnja 2014., Telefónica i Telefónica de España/Komisija, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, t. 53.).
- 58 Iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da u području zajedničke trgovinske politike, a osobito u području mjera trgovinske zaštite, institucije Unije zbog kompleksnosti ekonomskih i političkih situacija, koje moraju ispitivati, raspolažu širokom diskrecijskom ovlašću tako da sudski nadzor takve ocjene mora biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne

točnosti utvrđenih činjenica, nepostojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 35. i 36. i navedenu sudsku praksu).

- 59 Usto, iz ustaljene sudske prakse Suda također proizlazi da ispitivanje dokaza na kojima institucije Unije temelje svoja utvrđenja, koje provodi Opći sud, ne predstavlja novu ocjenu činjenica kojom se zamjenjuje ocjena tih institucija. Taj nadzor ne zadire u široku diskrecijsku ovlast navedenih institucija u području trgovinske politike, nego je ograničen na utvrđivanje toga mogu li ti elementi dokazati zaključke do kojih su došle te institucije. Stoga zadaća Općeg suda nije samo provjeriti materijalnu točnost navedenih dokaza, njihovu vjerodostojnost i dosljednost, nego i to predstavljaju li ti elementi sve relevantne podatke koje valja uzeti u obzir radi ocjene složene situacije i mogu li utemeljiti zaključke koji su iz njih izvedeni (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 37. i navedena sudska praksa).
- 60 U točki 84. pobijane presude Opći sud je istaknuo da je ponderiranje koje je primijenila Komisija, koje se temelji na usporedbi u odnosu na ukupne prodaje predmetnog proizvoda u Uniju između, s jedne strane, izravnih i neizravnih prodaja nezavisnim kupcima i, s druge strane, prodaja povezanim prerađivačima radi prerade u male svitke, utjecalo na izračun dampinške marže koju primjenjuje društvo Hansol s obzirom na to da je dampinška razina za izravne i neizravne prodaje predmetnog proizvoda bila osjetno manja od one koja se primjenjuje za prodaje povezanim prerađivačima radi prerade predmetnog proizvoda u male svitke. Nadalje, Opći sud je u točkama 85. do 86. pobijane presude u biti smatrao da je Komisija, iako je raspolagala podacima o obujmu predmetnog proizvoda koji je društvo Schades Nordic kupilo od društva Hansol i ponovno prodalo nezavisnim kupcima, ipak smatrala da su te prodaje, poput onih društvima Heipa i R+S, u cijelosti provedene radi prerade predmetnog proizvoda u male svitke. Naposljetku, Opći sud je iz toga što Komisija nije uzela u obzir podatke društva Schades Nordic zaključio da je ta institucija prilikom izračuna dampinške marže na temelju podataka društva Schades stavila preveliko ponderacijsko težište na prodaje povezanim prerađivačima radi prerade u male svitke, čime je povećala stvarnu razinu dampa koji primjenjuje društvo Hansol. Budući da Komisijini izračuni nisu odražavali stvarnu razinu dampa koji je primjenjivalo društvo Hansol, Opći sud je u točki 87. pobijane presude ocijenio da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe.
- 61 Time je Opći sud proveo nadzor zakonitosti koji je dužan provesti na temelju članka 263. UFEU-a provjerivši je li Komisija uzela u obzir sve relevantne podatke koji se odnose na ponovnu prodaju predmetnog proizvoda od strane povezanih prerađivača i omogućuju li podaci koji su tako uzeti u obzir toj instituciji da dovoljno pouzdano dokaže razinu dampa koju primjenjuje društvo Hansol.
- 62 Činjenica da Opći sud nije provjerio podatke o prodaji predmetnog proizvoda od strane društva Schades Nordic nezavisnim kupcima ne znači da je on iskrivio dokaze ili da je vlastitom ocjenom zamijenio Komisijinu ocjenu. Naime, budući da su ti podaci bili uredno podneseni Komisiji tijekom ispitnog postupka, kao što to proizlazi iz točaka 52. do 55. ove presude, i da su oni *a priori* bili relevantni za izračun dampa, Komisija ih je morala uzeti u obzir i provjeriti. Nadzor koji je proveo Opći sud odnosio se na posljedice neuzimanja u obzir tih podataka i njihova neprovjeravanja na valjanost Komisijinih ocjena u pogledu primijenjenog dampa. Činjenica da je s obzirom na navedene podatke bilo moguće da je Komisija stavila preveliko ponderacijsko

težište na prodaje povezanim prerađivačima radi prerade u male svitke, čime je povećan stvarni damping koji je primjenjivalo društvo Hansol, bila je dovoljna da dovede u pitanje pouzdanost i objektivnost Komisijine ocjene dampinga koji primjenjuje društvo Hansol.

- 63 Stoga je Opći sud u točki 87. pobijane presude mogao smatrati da Komisijini izračuni nisu odražavali stvarnu razinu dampinga koji je primjenjivalo društvo Hansol. Opći sud stoga nije počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točkama 87. i 105. pobijane presude iz tog razloga smatrao da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 11. i članak 9. stavak 4. drugi podstavak Osnovne uredbe. On je stoga u točki 92. pobijane presude mogao prihvatiti prvi prigovor drugog dijela prvog tužbenog razloga istaknutog u prvom stupnju i, u točki 106. pobijane presude, prvi dio drugog tužbenog razloga u prvostupanjskom postupku.
- 64 Suprotno onomu što tvrdi Komisija, ta ocjena Općeg suda ne sadržava proturječje između uzimanja u obzir pojedinačnih podataka društva Schades Nordic i reprezentativnosti podataka društva Schades. Naime, kao što to proizlazi iz točaka 85. i 86. pobijane presude, Komisija je odlučila upotrijebiti podatke društva Schades kako bi izračunala dampinšku maržu na prodaje društva Hansol drugim trima povezanim prerađivačima. U svrhu tog izračuna Komisija je smatrala da je društvo Schades jedini prerađivač povezan s grupom Hansol koji je preprodao predmetni proizvod nezavisnim kupcima. Međutim, podaci društva Schades Nordic upućivali su na to da je to društvo također preprodalo određeni obujam predmetnog proizvoda nezavisnim kupcima. Uzimajući u obzir činjenicu da je Komisija znala da je društvo Schades preprodalo određene količine predmetnog proizvoda nezavisnim kupcima bez prerade, Opći sud je smatrao da je ona tu situaciju trebala odraziti na razinu prodaja predmetnog proizvoda drugim povezanim prerađivačima. Takvo rasuđivanje nije proturječno. Naime, reprezentativnost podataka društva Schades ni na koji način ne isključuje da izračun koji se temelji na tim podacima ne sadržava pogreške, s obzirom na to da nisu uzeti u obzir svi relevantni podaci u tom pogledu.
- 65 Stoga zbog svih prethodnih razmatranja, prvi žalbeni razlog valja odbiti u cijelosti.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 66 Komisija, koju podupire udruženje ETPA, smatra da je Opći sud u točkama 152. do 158. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava time što je primijenio tumačenje kojim se potpuno razlikuje situacija iz članka 2. stavka 1. drugog podstavka Osnovne uredbe, u kojoj izvoznik na svojem domaćem tržištu ne prodaje proizvod koji je predmet ispitnog postupka, i ona iz članka 2. stavka 3. prvog podstavka te iste uredbe, u kojoj u uobičajenom tijeku trgovine proizvod uopće nije prodavan, odnosno nije prodavan u dostatnim količinama. Stoga je Opći sud pogrešno smatrao da je Komisija prilikom izračuna uobičajene vrijednosti u pogledu društva Artone povrijedila članak 2. stavak 1. Osnovne uredbe.
- 67 To je tumačenje protivno tekstu članka 2. stavka 1. drugog podstavka Osnovne uredbe koji u različitim jezičnim verzijama predviđa da se uobičajena vrijednost „može” utvrditi prema metodi navedenoj u tom podstavku. Tom odredbom nije predviđena obveza, nego mogućnost. Udruženje ETPA smatra da je takvo tumačenje potvrđeno načinom na koji je nastala ta odredba.

- 68 Tumačenje članka 2. Osnovne uredbe koje je prihvatio Opći sud navodno nije u skladu s člankom 2.2. Sporazuma o antidampingu, kojim se predviđa da nepostojanje prodaja na domaćem tržištu može dovesti samo do dviju metodologija kojima se omogućuje utvrđivanje uobičajene vrijednosti, odnosno do izračuna na temelju troškova proizvodnje, koju Komisija slijedi u ovom slučaju, ili do uporabe reprezentativne izvozne cijene u odgovarajuću treću zemlju.
- 69 Komisija smatra da je tumačenje Općeg suda protivno pojedinačnoj prirodi antidampinske pristojbe, kako to osobito proizlazi iz članka 9. stavka 5. drugog podstavka Osnovne uredbe, čiji je cilj poticanje da se prilikom utvrđivanja uobičajene vrijednosti prednost pruži podacima koji su svojstveni izvozniku, a ne podacima drugih proizvođača.
- 70 Komisija smatra da tumačenje Općeg suda ograničava zaštitu postupovnih prava društva koje je predmet ispitnog postupka. To je poduzeće u nepovoljnom položaju kada tijelo zaduženo za ispitni postupak koristi podatke drugog proizvođača izvoznika za izračun uobičajene vrijednosti. U takvoj situaciji taj poduzetnik ima pristup samo verziji podataka koje je dostavio njegov konkurent i koja nije povjerljiva.
- 71 Komisija smatra da tumačenje Općeg suda dovodi do umjetnog razdvajanja situacije u kojoj uopće nije ostvarena prodaja i situacije u kojoj uopće nije ostvarena prodaja u uobičajenom tijeku trgovine. Međutim, te se situacije djelomično preklapaju. Udruženje ETPA ističe da ne postoji pravna razlika između situacije obilježene nepostojanjem prodaja i situacije u kojoj su prodaje nedostatne u zemlji izvoznici.
- 72 Komisija smatra da presuda od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245)*, na koju se Opći sud pozvao u točki 152. pobijane presude, nije relevantna za predmetni slučaj jer se ta presuda odnosi samo na definiciju pojma „prodaja u uobičajenom tijeku trgovine” u smislu članka 2. stavka 3. Osnovne uredbe.
- 73 Udruženje ETPA smatra da se članak 2. stavak 1. Osnovne uredbe odnosi u svojem prvom podstavku na situaciju različitu od one iz njegova drugog podstavka. Stoga se tumačenje prvog podstavka te odredbe koje proizlazi iz presude od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245)* ne može primijeniti na tumačenje drugog podstavka te iste odredbe. Udruženje ETPA dodaje da, suprotno onomu što ističe Opći sud u točki 157. pobijane presude, razlike između društava Hansol i Artone u pogledu strukture troškova i prodajnih cijena nisu razlog zbog kojeg Komisija nije odredila uobičajenu vrijednost u pogledu društva Artone na temelju njegovih cijena. U skladu s člankom 2. stavkom 2. Osnovne uredbe, Komisija je utvrdila da obujmovi prodaje dvaju proizvoda društva Artone nisu bili reprezentativni i stoga je ona primijenila metodologiju propisanu člankom 2. stavkom 3. te uredbe. Komisija je svoju odluku o uporabi troškova proizvodnje, umjesto cijena drugih prodavatelja ili proizvođača, opravdala postojanjem razlika između društava Artone i Hansol u strukturama troškova i cijenama provedenih prodaja.
- 74 Društvo Hansol smatra da postoji hijerarhijski poredak između metodologija utvrđivanja uobičajene vrijednosti, navedenih u članku 2. Osnovne uredbe. Iz podjele članka 2. stavka 1. Osnovne uredbe na više podstavaka proizlazi da se uobičajena vrijednost u načelu mora temeljiti na domaćim cijenama. Okolnost da se na temelju strukture tih podstavaka prednost treba dati domaćim cijenama proizvođača izvoznika umjesto domaćim cijenama drugih prodavatelja ili proizvođača radi utvrđivanja uobičajene vrijednosti ipak ne znači da bi trebalo dati prednost izračunanoj uobičajenoj vrijednosti u odnosu na uobičajenu vrijednost koja se temelji na domaćim

cijenama. Takvo bi tumačenje bilo protivno ocjeni Suda u presudi od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina (C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.)* prema kojoj utvrđivanje uobičajene vrijednosti na temelju cijena predstavlja pravilo dok je izračun uobičajene vrijednosti iznimka.

- 75 Društvo Hansol nadalje smatra da je Komisijino rasuđivanje protivno njezinoj prethodnoj praksi i da ni Sporazumu o antidampingu, koji ne sadržava odredbu sličnu članku 2. stavku 1. drugom podstavku Osnovne uredbe, ni zaštiti postupovnih prava zainteresiranih stranaka nije protivno tumačenje članka 2. stavaka 1. i 3. Osnovne uredbe koje je dao Opći sud.

Ocjena Suda

- 76 Utvrđivanje uobičajene vrijednosti proizvoda jedna je od ključnih faza na temelju koje mora biti moguće utvrditi postojanje mogućeg dampa (presude od 22. ožujka 2012., *GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 19.* i od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.*).
- 77 Kako bi se utvrdila ta uobičajena vrijednost, člankom 2. stavkom 1. prvim podstavkom Osnovne uredbe propisuje se da se ona obično temelji na cijenama, koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemlji izvoznici. Drugim podstavkom te odredbe pojašnjava se da se, ako izvoznik u zemlji izvoznici ne proizvodi ili ne prodaje istovrstan proizvod, uobičajena vrijednost može utvrditi na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača.
- 78 Tako se člankom 2. stavkom 1. Osnovne uredbe propisuje opće načelo prema kojem se uobičajena vrijednost u načelu temelji na cijenama koje su nezavisni kupci platili ili plaćaju, u uobičajenom tijeku trgovine, u zemljama izvoznicama (presuda od 22. ožujka 2012., *GLS, C-338/10, EU:C:2012:158, t. 19.*).
- 79 To se opće načelo primjenjuje kao glavno prilikom utvrđivanja uobičajene vrijednosti. Naime, kao što je to Opći sud naveo u točki 148. pobijane presude, Sud je već presudio da iz teksta i strukture članka 2. stavka 1. prvog podstavka Osnovne uredbe proizlazi da za utvrđivanje uobičajene vrijednosti valja u načelu ponajprije uzeti u obzir stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti u uobičajenom tijeku trgovine (vidjeti u tom smislu presudu od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.* i navedenu sudsku praksu). Budući da se člankom 2. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne uredbe pobliže određuje primjena tog općeg načela ako uvjeti iz prvog podstavka te odredbe nisu ispunjeni, to načelo treba također tumačiti na način da se primjenjuje kao glavno u odnosu na metode utvrđivanja uobičajene vrijednosti.
- 80 Na temelju članka 2. stavka 3. prvog podstavka Osnovne uredbe, od primjene općeg načela iz članka 2. stavka 1. te iste uredbe moguće je odstupiti samo u slučaju kada se istovrstan proizvod ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako, zbog posebne situacije na tržištu, prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu, pri čemu se uobičajena vrijednost izračunava na temelju troška proizvodnje u zemlji podrijetla na koji se nadodaje razuman iznos troškova prodaje i iznos dobiti odnosno na temelju izvoznih cijena pod uvjetom da su te cijene reprezentativne (vidjeti u tom smislu presudu od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 20.* i navedenu sudsku praksu).

- 81 Člankom 2. stavkom 1. prvim i drugim podstavkom te člankom 2. stavkom 3. prvim podstavkom Osnovne uredbe uspostavlja se, dakle, hijerarhija između metodologija utvrđivanja uobičajene vrijednosti koje su navedene u tim odredbama. Iz toga slijedi da se, suprotno onomu što tvrdi Komisija, situacije na koje se odnosi svaka od navedenih metodologija ne preklapaju.
- 82 To tumačenje nije protivno obvezi tumačenja članka 2. stavaka 1. i 3. Osnovne uredbe u skladu s člankom 2.2. Sporazuma o antidampingu. Točno je da nadređenost međunarodnih sporazuma koje sklopi Unija nad instrumentima sekundarnog prava nalaže tumačenje potonjih, u mjeri u kojoj je to moguće, u skladu s tim sporazumima (presuda od 20. siječnja 2022., Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, t. 31. i navedena sudska praksa). Međutim, kao što je to istaknuo i nezavisni odvjetnik u točki 108. svojeg mišljenja, Sporazum o antidampingu ne sadržava odredbu sličnu članku 2. stavku 1. Osnovne uredbe, koji se ne odnosi na okolnost nepostojanja prodaje iz članka 2.2. Sporazuma o antidampingu.
- 83 Usto, suprotno onomu što tvrdi Komisija, tumačenjem iz točki 78. do 81. ove presude ne povređuju se postupovna prava izvoznika. Naime, ako se uobičajena vrijednost utvrđuje na temelju cijena drugih izvoznika ili proizvođača u skladu s člankom 2. stavkom 1. drugim podstavkom Osnovne uredbe, te se prava mogu jamčiti sažecima podataka tih drugih izvoznika ili proizvođača, koji nisu povjerljivi.
- 84 Naposljetku, kada je riječ o prigovoru udruženja ETPA, usmjerenom protiv točke 157. pobijane presude, valja podsjetiti, kao što to proizlazi iz točaka 79. i 80. ove presude, na to da je od primjene metoda utvrđivanja uobičajene vrijednosti na temelju cijene prodaje istovrsnog proizvoda na domaćem tržištu zemlje izvoznice moguće odstupiti samo u slučaju kada se istovrstan proizvod ne prodaje, odnosno ne prodaje se u dostatnim količinama u uobičajenom tijeku trgovine, ili ako, zbog posebne situacije na tržištu, prodaja ne omogućava prikladnu usporedbu. Samo se u takvim slučajevima člankom 2. stavkom 3. Osnovne uredbe omogućuje izračunavanje uobičajene vrijednosti na temelju troškova proizvodnje u zemlji podrijetla odnosno njezino utvrđivanje na temelju izvozne cijene. Opći sud stoga nije počinio pogrešku kada je u točki 157. pobijane presude smatrao da razlike između struktura troškova i prodajnih cijena društava Artone i Hansol ne ulaze u odstupanja od metodologije utvrđivanja uobičajene vrijednosti prema stvarnim cijenama na domaćem tržištu zemlje izvoznice.
- 85 Dakle, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 152. do 158. pobijane presude u biti smatrao da iz članka 2. stavka 1. Osnovne uredbe proizlazi da se u slučaju kada izvoznik ne prodaje istovrstan proizvod uobičajena vrijednost utvrđuje na temelju cijena drugih prodavatelja ili proizvođača, a ne na temelju troškova proizvodnje predmetnog društva, i to da je Komisija povrijedila taj članak prilikom izračuna uobičajene vrijednosti za vrste predmetnog proizvoda društva Artone.
- 86 Drugi žalbeni razlog stoga treba odbiti kao neosnovan.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 87 Komisija, koju podupire udruženje ETPA, ističe da razlozi izneseni u točkama 196. do 205. i 208. do 213. pobijane presude sadržavaju pogrešku koja se tiče prava. Opći sud je presudio da je u okviru izračuna marže štete Komisija bila dužna izračunati maržu sniženja cijena, koja se odnosi

na ponovne prodaje velikih svitaka od strane povezanih društava, na temelju prodajnih cijena koje su ugovorene između društva Schades i njegovih nezavisnih kupaca, a ne, kao što je to učinila, primjenom po analogiji članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe, smanjujući stvarne prodajne cijene na cijenu TOV na granici Unije. Međutim, Komisija smatra da je u slučaju nepostojanja definicije i metode za izračun marže sniženja cijena taj izračun obuhvaćen njezinom širokom diskrecijskom ovlašću. Usto, njezin je izračun opravdan uzimajući u obzir članak 3. stavak 3. Osnovne uredbe kojim se predviđa da se postojanje znatnog sniženja cijena mora ispitati na razini „dampinškog uvoza”, a ne na razini njihove naknadne cijene prilikom ponovne prodaje na tržištu Unije. Procjenom Općeg suda pogrešno je provedena procjena na temelju prava tržišnog natjecanja umjesto da je provedena procjena na temelju prava trgovinske politike pa je na taj način pogrešno i diskriminatorno izračunana izvozna cijena za izračun dampinškog iznosa koja je različita od cijene koja se uzima u obzir pri utvrđivanju štete.

- 88 Društvo Hansol smatra da Opći sud nije počinio pogrešku kada je presudio da je Komisija upotrijebila pogrešnu metodologiju za izračun marže sniženja cijena u spornoj uredbi.
- 89 Kao prvo, društvo Hansol smatra da primjena po analogiji članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe očito krši članak 3. stavak 1. te uredbe, s obzirom na to da te odredbe uređuju različite predmete.
- 90 Kao drugo, društvo Hansol tvrdi da iz prakse WTO-a i Komisije proizlazi da ispitivanje postojanja znatnog sniženja cijena ne zahtijeva usporedbu cijena na razini „dampinškog uvoza”, nego na istoj razini trgovine koja se definira ovisno o vrsti kupaca. U ovom slučaju primjena članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe za izračun marže sniženja cijena jednaka je uspoređivanju neusporedivih cijena jer one ne sadržavaju iste sastavnice. Primjena te odredbe Osnovne uredbe dovela bi do provedbe prilagodbe tijekom ranije faze distribucijskog lanca nego što je to slučaj s prodajama Unije.
- 91 Kao treće, društvo Hansol smatra da metode izračuna dampinga nisu usporedive s onima za izračun štete, što je Komisija priznala u svojoj ranijoj praksi. Štoviše, ta praksa i presude od 30. studenoga 2011., *Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Vijeće i Komisija* (T-107/08, EU:T:2011:704, t. 63.) i od 10. travnja 2019., *Jindal Saw i Jindal Saw Italia/Komisija* (T-301/16, EU:T:2019:234, t. 187.) u suprotnosti su s argumentom prema kojem se učinci na cijene koji su uzrokovani dampinškim uvozom moraju procjenjivati na razini granice Unije. Društvo Hansol smatra da se cijene ne smiju uspoređivati na razini granice Unije, nego na razini prodaje prvom nezavisnom kupcu jer se na toj razini odvija tržišno natjecanje u Uniji.
- 92 Kao četvrto, društvo Hansol tvrdi da prodaje koje su u Uniji ostvarene posredstvom povezanih subjekata i one koje su ostvarene izravno prema nezavisnim kupcima predstavljaju dvije različite situacije u odnosu na koje je Komisija jednako postupala, čime je povrijeđeno načelo jednakog postupanja.
- 93 Društvo Hansol smatra da su Komisijini prigovori protiv točke 204. pobijane presude nedopušteni jer se odnose na činjenične elemente.

Ocjena Suda

- 94 U skladu s člankom 1. stavkom 1. Osnovne uredbe, da bi se na proizvod po dampinškim cijenama mogla primijeniti antidampinška pristojba, njegovo puštanje u slobodan promet mora Uniji nanositi štetu.

- 95 U svrhu utvrđivanja te štete, člankom 3. stavkom. 2. te uredbe propisuje se da je potrebno objektivno ispitati obujam dampinškog uvoza i njegov učinak na cijene istovrsnih proizvoda na tržištu Unije kao i utjecaj dampinškog uvoza na industriju Unije. Što se tiče učinka uvoza na cijene, člankom 3. stavkom 3. navedene uredbe pojašnjava se da se razmatra je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom istovrsnog proizvoda industrije Unije.
- 96 Valja primijetiti da je u točkama 196. do 205. pobijane presude Opći sud ocijenio da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni time što štetu uzrokovanu u slučaju ponovne prodaje predmetnog proizvoda od strane povezanog prerađivača nije utvrdila na temelju cijene predmetnog proizvoda prilikom njegove ponovne prodaje od strane društva Schades njegovim prvim nezavisnim kupcima na tržištu Unije, nego na temelju izračunane cijene TOV na granici Unije, kao što je to bilo učinjeno za izračun štete koja je uzrokovana prodajom predmetnog proizvoda prerađenog u male svitke na istom tržištu od strane društva Schades.
- 97 Opći sud je u točki 199. pobijane presude zaključio da iz presude od 30. studenoga 2011., Transnational Company „Kazchrome” i ENRC Marketing/Vijeće i Komisija (T-107/08, EU:T:2011:704) proizlazi da su, u okviru utvrđivanja štete i referentne točke u odnosu na koju je trebalo izračunati cijene proizvoda društva Hansol koje se trebaju usporediti s cijenama industrije Unije, upravo cijene ugovorene između poduzetnika i njegovih kupaca, a ne cijene na međurazini, bile te koje su mogle utjecati na odluku tih kupaca da kupe proizvode tog poduzetnika, a ne proizvode industrije Unije. Međutim, u slučaju ponovne prodaje, Opći sud je ocijenio da sâm predmetni proizvod ulazi u tržišno natjecanje s istovrsnim proizvodom industrije Unije i uzrokuje štetu toj industriji. Opći sud je iz toga u točki 201. pobijane presude zaključio da se u pogledu ponovnih prodaja predmetnog proizvoda od strane društva Schades „referentna točka” ne nalazi na razini granice Unije, nego na razini kupaca koji su nezavisni o tom povezanom prerađivaču. Opći sud je u točki 203. pobijane presude presudio da je Komisija počinila pogrešku time što je prilikom utvrđivanja štete za te ponovne prodaje nezavisnim kupcima uzela u obzir izvoznu cijenu od koje su odbijeni troškovi POA i profitna marža.
- 98 Kako bi se ocijenilo je li Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava u tim ocjenama, valja podsjetiti na to da, kao što to proizlazi iz točke 58. ove presude, u području mjera trgovinske zaštite, institucije Unije raspolazu širokom diskrecijskom ovlašću tako da sudski nadzor takve ocjene mora biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalne točnosti utvrđenih činjenica, nepostojanja očite pogreške u ocjeni tih činjenica ili nepostojanja zlouporabe ovlasti.
- 99 Budući da je ispitivanje postojanja sniženja cijena ekonomski složeno pitanje za koje se Osnovnom uredbom ne propisuje nikakva posebna metoda, Komisija u tom pogledu ima široku diskrecijsku ovlast. Iz toga slijedi da se, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 58. ove presude, primjena po analogiji metodologije izračuna cijena iz članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe radi ispitivanja sniženja cijene može dopustiti ako ta metoda ulazi u pravni okvir predviđen Osnovnom uredbom i ne dovodi do očito pogrešnog rezultata.
- 100 U tom pogledu, prilikom izračuna postojanja sniženja cijena u obzir valja uzeti dva posebna zahtjeva koja se nalažu Osnovnom uredbom.
- 101 S jedne strane, člankom 3. stavkom 2. Osnovne uredbe zahtijeva se da se taj izračun provodi na način da se objektivno ispituju učinci uvoza na cijene. Sam taj zahtjev podrazumijeva da se usporedba cijena provodi u istoj fazi komercijalizacije predmetnih proizvoda. Naime, samo je

pod tim uvjetom, kao prvo, moguće pravilno uzeti u obzir stvarni učinak uvoza na cijene istovrsnog proizvoda industrije Unije, kao drugo, moguće je smatrati da prodaje predmetnog proizvoda i prodaje istovrsnog proizvoda industrije Unije imaju istu „referentnu točku”, kao treće, moguće je cijene prodaje predmetnih proizvoda prvim nezavisnim kupcima objektivno uzeti u obzir za izračun sniženja cijena i, kao četvrto, moguća je relevantnost usporedbe cijena na razini na kojoj se odvija tržišno natjecanje u Uniji.

- 102 S druge strane, iz zajedničkog tumačenja članka 1. stavka 1. i članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe proizlazi da se šteta mora ocijeniti prilikom „puštanj[a] [...] u slobodan promet u Uniji” proizvoda po dampinškim cijenama. Posljedično, izračun sniženja cijena mora se u načelu provoditi na razini dampinških uvoza.
- 103 U ovom slučaju iz utvrđenja Općeg suda proizlazi da je Komisija ocijenila postojanje sniženja cijena predmetnog proizvoda uspoređujući početnu tvorničku cijenu, koju su primjenjivali europski proizvođači koji prodaju proizvode ekvivalentne predmetnom proizvodu, s cijenom TOV predmetnog proizvoda na granici Uniji. Potonja cijena odgovara cijeni njegova puštanja u slobodan promet u Uniji, odnosno uvoznoj cijeni odmah nakon carinjenja tog proizvoda na granici Unije. Komisija je tako usporedila cijene koje je primjenjivao europski proizvođač i uvoznik u početnoj fazi komercijalizacije predmetnog proizvoda.
- 104 Kao što to pravilno tvrdi Komisija, Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je to rasuđivanje zahvaćeno očitom pogreškom u ocjeni. Naime, u skladu sa zahtjevima iz članka 3. stavka 2. Osnovne uredbe, cilj je tog rasuđivanja bio osigurati da se usporedba cijena provodi objektivno u istoj fazi komercijalizacije i da, kad je riječ o proizvodu po dampinškim cijenama, odgovara razini uvoza.
- 105 Konkretnije, Komisija je mogla, kako bi jamčila objektivnu usporedbu cijena na razini prvog puštanja u slobodan promet predmetnog proizvoda u Uniji, izračunati tu cijenu TOV na granici Unije odbijanjem POA troškova i profitne marže od cijene ponovne prodaje proizvoda od strane društva Schades nezavisnim kupcima. Naime, ta primjena po analogiji članka 2. stavka 9. Osnovne uredbe ulazi u široku marginu prosudbe kojom Komisija raspolaže za provedbu članka 3. stavka 2. te uredbe i stoga se ne može smatrati da je sama po sebi zahvaćena očitom pogreškom u ocjeni.
- 106 Usto, suprotno onomu što je Opći sud u biti presudio u točki 201. pobijane presude, uzimanje u obzir cijene prve ponovne prodaje od strane povezanog prerađivača nezavisnom kupcu na tržištu Unije ne odgovara fazi komercijalizacije ekvivalentnog proizvoda koji potječe iz industrije Unije u trenutku izlaska iz tvornice, nego kasnijoj fazi komercijalizacije tog proizvoda. Naime, prodajna cijena od strane povezanog prerađivača prvom nezavisnom kupcu nije uvozna cijena, nego cijena ponovne prodaje.
- 107 Iz toga slijedi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točki 203. pobijane presude presudio da je Komisija pogrešno odlučila odbiti POA troškove i profitnu maržu za ponovne prodaje predmetnog proizvoda koje je društvo Schades ostvarilo prema nezavisnim kupcima u svrhu utvrđivanja izvoznih cijena navedenog proizvoda u okviru utvrđivanja štete.
- 108 Ocjena Općeg suda u točki 204. pobijane presude u pogledu utjecaja navodne Komisijine pogreške na valjanost razine sniženja cijena iz sporne uredbe stoga je također pogrešna, a da pritom nije potrebno odlučiti o tome predstavlja li navedena ocjena činjeničnu ocjenu koju Komisija nije mogla istaknuti u svojoj žalbi.

- 109 Iz toga slijedi da je Opći sud u točki 205. pobijane presude pogrešno prihvatio drugi dio petog tužbenog razloga u prvostupanjskom postupku.
- 110 Također valja primijetiti da je Opći sud u točkama 208. do 212. pobijane presude u biti smatrao da se izračun marže sniženja cijena od 9,4 %, koji je Komisija primijenila u spornoj uredbi također temeljio na pogrešci u ponderiranju prodaja ostvarenih prilikom izračuna dampinga. Budući da se ne može isključiti da te pogreške utječu na Komisijin zaključak o analizi sniženja cijena i ispitivanju štete koju je pretrpjela industrija Unije, Opći sud također je prihvatio treći dio petog tužbenog razloga u prvostupanjskom postupku.
- 111 Međutim, kao što to proizlazi iz točaka 47. do 65. ove presude, Opći sud pravilno je zaključio da je Komisija počinila pogrešku koja utječe na pouzdanost ponderiranja prodaja radi izračuna dampinga. Usto, nesporno je da je to isto ponderiranje upotrijebljeno za izračun sniženja cijena. Pogreška koja utječe na izračun ponderiranja prodaja stoga dovodi u pitanje pouzdanost Komisijinih ocjena u pogledu marže sniženja cijena koja je utvrđena u spornoj uredbi.
- 112 Iz toga slijedi da je Opći sud, neovisno o činjenici što je, kao što to proizlazi iz točaka 98. do 107. ove presude, počinio pogrešku koja se tiče prava time što je poništio Komisijinu metodologiju izračuna za utvrđivanje štete nastale ponovnom prodajom predmetnog proizvoda od strane povezanog prerađivača, opravdano mogao smatrati da se ne može isključiti da je pogreška koju je Komisija počinila prilikom izračuna ponderiranja prodaja utjecala na analizu sniženja cijena i ispitivanje utjecaja dampinških uvoza na istovrsne proizvode industrije Unije. Stoga je Opći sud u točki 212. pobijane presude mogao prihvatiti treći dio petog tužbenog razloga u prvostupanjskom postupku. Stoga treći žalbeni razlog valja odbiti kao bespredmetan.
- 113 S obzirom na prethodno navedeno, Opći sud je u točki 213. pobijane presude mogao zaključiti da se sporna uredba poništava u dijelu u kojem se odnosi na društvo Hansol.
- 114 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da žalbu treba odbiti.

O protužalbi

- 115 U prilog svojoj protužalbi udruženje ETPA ističe dva protužalbena razloga, koji se temelje na povredi članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe i povredi članka 18. te iste uredbe prilikom ocjene Općeg suda o ponderiranju između, s jedne strane, prodaja predmetnih proizvoda nezavisnim kupcima i, s druge strane, njihovih prodaja povezanim prerađivačima radi njihove prerade u male svitke.

Prvi protužalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 116 Udruženje ETPA smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 84. do 87., 92. i 100. do 106. pobijane presude presudio da je Komisija povrijedila članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe time što je dampinšku maržu izračunala na temelju ponderiranja, a da nije uzela u obzir činjenicu da je veći dio prodaje povezanim prerađivačima od onoga koji je Komisija uzela u obzir bio namijenjen ponovnoj prodaji, a ne preradi.

- 117 Udruženje ETPA kao glavno smatra da je Opći sud povrijedio članak 2. stavak 11. Osnovne uredbe s obzirom na to da ta odredba ne sadržava ni zahtjev ni naznaku točne metodologije izračuna ponderiranja. U pobijanoj presudi samo se navodi povreda te odredbe, a da se ne pojašnjavaju specifični elementi ili zahtjevi koje je Komisija navodno povrijedila.
- 118 Udruženje ETPA podredno smatra da ocjena Općeg suda sadržava pogrešku koja se tiče prava jer se člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe ne nalaže primjena metodologije upotrijebljene za izračun izvoznih cijena na izračun ponderiranja.
- 119 To udruženje smatra da su podaci društva Schades reprezentativni samo u svrhu izračuna izvozne cijene za povezane prerađivače, ali ne radi izračuna obujma prodaja od strane povezanih prerađivača koji nisu surađivali i koji nisu mogli biti provjereni. Osnovnom uredbom ne nalaže se Komisiji da izračuna te količine radi ponderiranja. Opći sud nije mogao smatrati da ti obujmovi odražavaju točne obujmove prodaje povezanih prerađivača.
- 120 Ocjene Općeg suda, prema kojima izračuni koje je provela Komisija ne odražavaju stvarnu razinu primijenjenog dampinga te u skladu s kojima je primjena na prodaje od strane drugih triju povezanih prerađivača istog postotka kao što je to onaj koji je društvo Schades primijenilo na prodaju neprerađenih velikih svitaka omogućila potpunije odražavanje razine dampinga, činjenično su i pravno neosnovane.
- 121 Što se tiče nepostojanja činjenične osnove, udruženje ETPA tvrdi da Opći sud, s obzirom na to da uopće nisu postojale raspoložive informacije u pogledu dvaju povezanih prerađivača koji nisu surađivali i da informacije o trećem povezanom prerađivaču nisu bile provjerene, nije mogao znati što je točno odražavao obujam prodaja tih prerađivača. Usto, da su prodaje velikih svitaka nezavisnim kupcima od strane društva Schades, koje su predstavljale najveći obujam, bile upotrijebljene za povezane prerađivače, time bi se dampinška marža smanjila na način da se umjetno poveća udio prodaja velikih svitaka nezavisnim kupcima.
- 122 Što se tiče nepostojanja pravne osnove, udruženje ETPA smatra da ni sudska praksa ni tekst članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe ne upućuju na to da bi se, u nedostatku raspoloživih provjerenih informacija, dampinškom maržom utemeljenom na približnom ponderiranju onemogućilo to da ta dampinška marža odražava stvarnu razinu dampinga.
- 123 Društvo Hansol smatra da prvi protužalbeni razlog valja odbiti kao očito neosnovan.

Ocjena Suda

- 124 Opći je sud u točkama 74. i 75. pobijane presude pravilno naveo da se člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe predviđaju dvije metodologije radi utvrđivanja postojanja dampinških marži tijekom ispitnog postupka, odnosno, kao prvo: tzv. simetrična metoda, koja se temelji bilo na usporedbi ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena svih izvoznih transakcija u Uniju bilo na usporedbi pojedinačnih uobičajenih vrijednosti svake pojedinačne transakcije i pojedinačnih izvoznih cijena u Uniju i, kao drugo, tzv. asimetrična metoda, koja se temelji na usporedbi ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i cijena svih pojedinačnih izvoznih transakcija u Uniju.
- 125 Iako se tom odredbom ne propisuje metodologija za izračun ponderiranja između, s jedne strane, izravnih i neizravnih prodaja predmetnog proizvoda nezavisnim kupcima i, s druge strane, prodaja povezanim prerađivačima radi prerade u male svitke, iz svrhe navedene odredbe ipak proizlazi da

se, neovisno o odabranoj metodi i načinu na koji je Komisija konkretno primjenjuje, njome mora omogućiti odražavanje stvarne razine primijenjenog dampa (vidjeti u tom smislu presudu od 5. travnja 2017., *Changshu City Standard Parts Factory i Ningbo Jinding Fastener/Vijeće*, C-376/15 P i C-377/15 P, EU:C:2017:269, t. 54.).

- 126 Međutim, kao što to proizlazi iz točaka 57. do 65. ove presude, Opći sud je u točkama 84. do 87. pobijane presude pravilno smatrao da Komisija prilikom primjene simetrične metode, koju je odabrala u ovom slučaju, nije uspjela pouzdano odraziti stvarnu razinu primijenjenog dampa.
- 127 Stoga, suprotno onomu što tvrdi udruženje ETPA, Opći sud izričito je naveo koji je zahtjev iz članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe Komisija povrijedila u spornoj uredbi, to jest onaj koji odgovara svrsi te odredbe koja se sastoji u tome da se osigura da primijenjena metoda odražava stvarnu razinu primijenjenog dampa.
- 128 Stoga glavni prigovor istaknut u okviru prvog protužalbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.
- 129 Što se tiče podredno istaknutog prigovora prema kojem se člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe Komisiji ne nalaže da za izračun ponderiranja primijeni metodu upotrijebljenu za izračun izvozne cijene, valja utvrditi da se taj prigovor temelji na pogrešnom tumačenju pobijane presude.
- 130 Naime, iz točaka 83. do 87. pobijane presude ni na koji način ne proizlazi da je Opći sud presudio da je Komisija svoj zaključak trebala temeljiti na članku 2. stavku 9. Osnovne uredbe kako bi izračunala ponderiranje dampinških marži. Opći sud presudio je da ponderiranje dampinških marži između prodaja predmetnog proizvoda nezavisnim kupcima i prodaja povezanim prerađivačima, koje primjenjuje Komisija, nije odrazilo stvarnu razinu dampa koji je primijenilo društvo Hansol, kao što se to zahtijeva člankom 2. stavkom 11. Osnovne uredbe.
- 131 Nadalje, udruženje ETPA osporava ocjenu Općeg suda iz točaka 85. i 86. pobijane presude prema kojoj je Komisija odlučila upotrijebiti podatke društva Schades za izračun dampinške marže na prodaje koje je društvo Hansol ostvarilo prema drugim trima povezanim prerađivačima, propustivši uzeti u obzir podatke koji se odnose na društvo Shades Nordic. Valja utvrditi da je ta argumentacija usmjerena protiv činjenične ocjene.
- 132 Međutim, iz članka 256. UFEU-a i članka 58. prvog stavka Statuta Suda Europske unije proizlazi da je Opći sud jedini nadležan, s jedne strane, za utvrđivanje činjenica, osim u slučaju kada materijalna netočnost njegovih utvrđenja proizlazi iz dijelova spisa koji su mu podneseni, i, s druge strane, za ocjenjivanje tih činjenica. Iz toga slijedi da ako su dokazi, koje je Opći sud prihvatio u potporu tim činjenicama, pravilno pribavljeni te su poštovana opća pravna načela i postupovna pravila koja se primjenjuju na dokazivanje i izvođenje dokaza, samo je na Općem sudu da ocijeni dokaznu vrijednost elemenata koji su mu podneseni. Dakle, ta ocjena ne predstavlja pravno pitanje koje je, kao takvo, podvrgnuto kontroli Suda, osim ako je riječ o iskrivljavanju tih elemenata (presuda od 2. lipnja 2016., *Photo USA Electronic Graphic/Vijeće*, C-31/15 P, neobjavljena, EU:C:2016:390, t. 50. i 51. i navedena sudska praksa).
- 133 Budući da udruženje ETPA osporava činjeničnu ocjenu, a da se pritom ne poziva na iskrivljavanje činjenica, Sud nije nadležan za odlučivanje o tom pitanju.
- 134 Osim toga, argumentacija udruženja ETPA, prema kojoj je Opći sud pogriješio smatrajući u točkama 86. i 87. pobijane presude da upotreba obujmâ prodaja društva Schades za prodaje od strane drugih triju povezanih prerađivača konkretnije odražava damping koji primjenjuje društvo

Hansol, proizlazi iz pogrešnog tumačenja pobijane presude. Naime, Opći sud je u navedenim točkama samo utvrdio da je Komisija, time što nije uzela u obzir činjenicu da iz podataka koji su joj stavljeni na raspolaganje proizlazi ne samo to da društvo Schades ponovno prodaje predmetne proizvode nezavisnim kupcima nego i da to čini jedan od drugih triju povezanih prerađivača, to jest društvo Schades Nordic, pridala preveliko ponderiranje prodajama povezanim prerađivačima radi prerade u male svitke, povećavajući time stvarni dumping koji primjenjuje društvo Hansol.

- 135 Naposljetku, udruženje ETPA smatra da ni sudskoj praksi ni tekstu članka 2. stavka 11. Osnovne uredbe nije protivno stajalište prema kojem bi se, u nedostatku provjerenih informacija, dampinškom maržom utemeljenom na približnom ponderiranju onemogućilo to da ta dampinška marža odražava stvarnu razinu dumpinga. Međutim, dovoljno je podsjetiti na to, kao što to proizlazi iz točaka 47. do 65. te 124. i 125. ove presude, da je Komisija bila dužna provjeriti podatke društva Schades Nordic i osigurati da njezini izračuni odražavaju stvarnu razinu primijenjenog dumpinga.
- 136 S obzirom na prethodna razmatranja, podredni prigovor istaknut u okviru prvog protužalbenog razloga također treba odbiti kao neosnovan i stoga prvi protužalbeni razlog treba odbiti u cijelosti.

Drugi protužalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 137 Udruženje ETPA smatra da točke 86. i 87. pobijane presude sadržavaju pogrešku koja se tiče prava. Na temelju članka 18. Osnovne uredbe, Komisija je bila ovlaštena izračunati ponderiranje različitih prodajnih kanala na temelju najboljih raspoloživih podataka. Udruženje ETPA navodi da je društvo Hansol bilo svjesno toga jer mu je tijekom ispitnog postupka Komisija navela posljedice nesuradnje. Budući da je društvo Hansol zatražilo da tri povezana prerađivača ne ispunjavaju antidampinški upitnik, trebalo je znati da će se obujam prodaja odrediti na temelju najboljih raspoloživih podataka.
- 138 Budući da je Komisija raspolagala širokom diskrecijskom ovlašću za utvrđivanje toga što čini najbolje raspoložive podatke u svakom pojedinom slučaju i da Opći sud u pobijanoj presudi nije smatrao da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni činjenica, nego je presudio da bi se upotrebom podataka o prodajama društva Schades točnije odrazila dampinška marža društva Hansol, Opći sud prekoračio je granice svojeg nadzora i nezakonito vlastitim stajalištem zamijenio Komisijino stajalište.
- 139 Društvo Hansol smatra da je drugi protužalbeni razlog očito neosnovan.

Ocjena Suda

- 140 U skladu s člankom 18. stavkom 1. Osnovne uredbe, Komisija može donijeti zaključke na temelju raspoloživih podataka ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili dostavlja lažne ili obmanjujuće podatke.

- 141 U ovom je slučaju nesporno da je tijekom antidampinškog ispitnog postupka društvo Hansol zatražilo da povezani prerađivači, koji ne obuhvaćaju društvo Schades, budu izuzeti od odgovaranja na antidampinške upitnike. Također je nesporno da je Komisija prihvatila taj zahtjev tako da je ograničila svoje zahtjeve za pružanje informacija o prerađivačima koji su povezani s prerađivačima koji se odnose na društvo Schades.
- 142 Takav se zahtjev ne može izjednačiti s odbijanjem suradnje u smislu članka 18. stavka 1. Osnovne uredbe. Iz toga slijedi da se, suprotno tvrdnjama udruženja ETPA, ta odredba u ovom slučaju nije primjenjivala.
- 143 Okolnost da je samo društvo Schades odgovorilo na antidampinški upitnik i da su drugi povezani prerađivači bili izuzeti od odgovaranja na njega ne utječe na Komisijinu obvezu uzimanja u obzir relevantnih podataka koje je mogla saznati tijekom upravnog postupka kako bi ocijenila stvarnu razinu primijenjenog dampinga. Naime, kao što je to navedeno u točkama 49. do 51. ove presude, Komisija je dužna uzeti u obzir te podatke s obzirom na cilj Osnovne uredbe i obvezu dužne pažnje koju ima.
- 144 Stoga udruženje ETPA pogrešno tvrdi da je Opći sud prekoračio granice svojeg nadzora i nezakonito zamijenio vlastitom ocjenom Komisijino stajalište kada je u točkama 85. i 86. pobijane presude smatrao da je Komisija pridala preveliko ponderiranje prodajama povezanim prerađivačima radi prerade u male svitke te je zbog toga povećala stvarni damping koji je primjenjivalo društvo Hansol. Naime, iako je Komisija znala da je dio prodaja predmetnog proizvoda društvu Schades bio ponovno prodavan nezavisnim kupcima bez prerade te je znala da će barem jedan povezani prerađivač, koji ne obuhvaća društvo Schades, također ponovno prodavati predmetni proizvod, ona je ipak smatrala da su sve prodaje društva Hansol trima povezanim prerađivačima, osim društvu Schades, bile ostvarene radi prerade u male svitke.
- 145 Iz toga slijedi da drugi protužalbeni razlog također treba odbiti kao neosnovan i da stoga protužalbu treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 146 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 147 Što se tiče žalbe, s obzirom na to da je društvo Hansol podnijelo zahtjev da se Komisiji naloži snošenje troškova i da potonja nije uspjela u postupku, treba joj naložiti snošenje troškova koji se odnose na tu žalbu.
- 148 Budući da udruženje ETPA nije uspjelo sa svojom protužalbom te s obzirom na to da je društvo Hansol zatražilo da se udruženju ETPA naloži snošenje troškova, tom udruženju treba naložiti snošenje troškova koji se odnose na protužalbu.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) proglašava i presuđuje:

- 1. Žalba i protužalba se odbijaju.**
- 2. Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova koji se odnose na žalbu.**
- 3. Udruženju European Thermal Paper Association (ETPA) nalaže se snošenje troškova koji se odnose na protužalbu.**

Potpisi